

ספריית שביל לזכרו של רס"ל (מיל) גדעון חי דירוא

רב-סמל ראשון (במיל) גדעון דירוא נפל בקרב במלחמת 'חרבות ברזל' במסגרת שירותו כחייל מילואים ביחידת יהל"ם של חיל ההנדסה הקרבית ביום י"ד באייר תשפ"ד (22 במאי 2024), והוא בן שלושים ושלוש בנפלו. הותיר אחריו את אישתו גבריאלה, הוריו יעל וארי, אחותו יסמין ואחיו יאיר. כחצי שנה לאחר נפילתו, בכ"ט בנובמבר 2024, נולדה בתו – טליה סופי.

גדעון היה אדם יוצא דופן – חכם ואידיאליסט, קשור בקשר עמוק לטבע, לאנשים ולנופי הארץ. הוא חלם על חברה טובה וצודקת יותר, ופעל כל חייו מתוך מחויבות כנה לעשייה ולסיוע לזולת.

גדעון גדל בסלעית, למד בתיכון 'עמי אסף' והתגייס לצה"ל באוגוסט 2010 שם שירת בחיל ההנדסה הקרבית. לאחר שסיים מסלול ביחידה ההנדסית למשימות מיוחדות (יהל"ם), שירת כלוחם בפלגה 10 לסילוק פצצות (ס"פ).

ביחידה נודע כלוחם מוערך ומקצועי, אחראי ושקול, אשר לצד שירותו תרם מניסיונו גם בהדרכת טירונים.

לאחר שחרורו למד לתואר ראשון במשפטים וממשל באוניברסיטת רייכמן, ולאחר מכן המשיך ללימודי תואר שני בדיפלומטיה וביטחון באוניברסיטת תל אביב שאותו סיים בהצטיינות.

במהלך לימודיו, במסגרת התנסות של 'קליניקת משפט רחוב', התנדב בעבודה עם אסירות בכלא נווה תרצה במטרה להעצים אותן ולהנגיש להן את עולם המשפט. הוא לא הסתפק בלימוד תיאוריות משפטיות בלבד, אלא ביקש להעמיק בהבנת נקודות החולשה בחברה הישראלית ולפעול לתיקון מתוך שאיפה לבניית חברה מופת שוויונית וצודקת. כך כתב בסיום הקורס: "כדי לשנות מדיניות ומציאות חברתית לא מספיק לשבת בכיתה נוחה תחת אורות פלורסנטיים ולדסקס על תיאוריות משפטיות מנותקות קשר. עלינו להבין ולחקור מהן נקודות החולשה בחברה הישראלית שיש לתקן ולשפר למען יצירת חברה מופת, שוויונית וצודקת שאלה אנו שואפים".

במקביל ללימודיו המשיך גדעון להדריך במכינת 'אשר רוח בו' במצפה רמון, מכינה המכשירה נוער בסיכון לשירות ביחידות קרביות. שם נודע כמדריך אגדי, נערץ ואהוב שהשפעתו ניכרה עמוקות על חניכים ומדריכים כאחד. גם לאחר שסיים את תפקידו כמדריך המשיך ללוות את המכינה, וחניכיו העידו כי "הוא לא ויתר לי ולא ויתר עליי".

בשבת כ"ב בתשרי תשפ"ד (שמחת תורה), 7 באוקטובר 2023, בשעה שש וחצי בבוקר פתח ארגון הטרור חמאס במתקפת פתע על מדינת ישראל.

גדעון גויס למילואים כבר באותו היום ולחם תחילה עם יחידתו בקיבוץ בארי. למשפחתו כתב ב-13 באוקטובר 2023 כך: "מבלי להיכנס לפרטים (על אף שהם גלויים וידועים כעת לכול), הטבח שבוצע בבארי הזכיר לי מראות שואתיים. ראיתי דברים שלא אשכח לעולם". והמשיך: "נהיה בכל משימה, זמן ומקום שיבקשו מאיתנו והכול בשביל לשמור על חיי אדם".

במהלך המלחמה השתתף גדעון במבצעים רבים, בנחישות ובמסירות נפש. חבריו לצוות סיפרו כי השרה תחושת בטחון, וכי תמיד ניתן היה לסמוך עליו.

לקראת סבב המילואים השלישי שלו שב גדעון במיוחד לארץ מביקור משפחתי בהולנד, ונכנס עם פלוגתו לרצועת עזה. ביום 22 במאי 2024 עמד בראש כוח חוד בשכונת בית חאנון שבעזה, וביחד עם חבריו לצוות סרק מבנים ופירים. במהלך הפעילות זיהה מטען חבלה, התריע עליו, וידא כי החיילים שאיתו מתרחקים מהשטח – ובכך הציל את חייהם. גדעון נהרג בהתפוצצות.

גדעון מונצח [בחניון לילה למטיילי.ות שביל ישראל בשדה בוקר](#). החניון, המבטא את אהבתו של גדעון לשלוות המדבר, ממוקם באזור שהיה בעל משמעות מיוחדת עבורו – בין מדרשת בן גוריון ומכינת הנגב, שם היה חניך, לבין מצפה רמון, שם הדריך נוער בסיכון במסגרת תוכנית 'אשר רוח בו'. חניון הלילה מהווה מתחם בטוח ונוח עבור מטיילים.ות בשביל ישראל, מקום להניח בו את הראש ולהתחבר לאדמה ולשורשים כפי שגדעון כה אהב לעשות.